

Expunere de motive

Prezentul proiect de lege are ca obiect de reglementare modificarea art. 9 și 15 din Legea 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, în sensul de a corecta deficiențele din actuala reglementare legală cu privire la situațiile în care încetează mandatele aleșilor locali.

Pentru clarificare, precizez că acest proiect a mai fost depus spre dezbateră în sesiunea parlamentară anterioară, fiind adoptat de Camera Deputaților și respins de Senat (cameră decizională). Inițial, motivația respingerii a ținut de conceperea proiectului pe baza unei forme neactualizate a Legii 393/2004 și de nerespectarea normelor de tehnică legislativă. În urma acestui fapt am depus amendamente care au respectat cerințele Consiliului Legislativ, ale Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări și ale Comisiei pentru administrație publică, organizarea teritoriului și protecția mediului, mai puțin cele privind oportunitatea propunerii cu care nu sunt de acord.

Astfel, am arătat în expunerea de motive faptul că datorită deficiențelor de ordin legislativ din Legea 393/2004, în cazul unor condamnări pentru fapte penale care nu dispun privarea de libertate primari, președinți de consilii județene sau consilieri pot rămâne în funcții, în ciuda unor hotărâri judecătorești definitive prin care le-a fost stabilită vinovăția în ceea ce privește săvârșirea unei fapte penale.

Cu toate acestea, raționamentele Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări și Comisiei pentru administrație publică, organizarea teritoriului și protecția mediului au ținut de faptul că motivația pentru care legiuitorul a inserat "condamnarea prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate" printre cauzele de încetare de drept a calității de ales local înainte de expirarea duratei normale a mandatului au fost gravitatea faptei săvârșite de alesul local și imposibilitatea fizică a exercitării mandatului în cazul unei pedepse privative de libertate.

Nu pot fi de acord cu această susținere care nu are argumente legale la bază, ci doar intenția legiuitorului din 2004, or prin proiectul de lege propus tocmai această intenție, blamată la unison de opinia publică și mass media am vrut să o corectez.

În practică, reglementarea actuală a dus la situații cel puțin aberante care au stârnit indignarea populației atunci când în cazuri de mare corupție unde s-au aplicat pedepse privative de libertate cu suspendare, inculpații, deși condamnați, au ajuns din nou în funcțiile care au generat sau înlesnit săvârșirea faptelor de corupție pentru care au fost condamnați. Altfel spus, corupții condamnați cu suspendare pot fi demnitari.

Este cunoscut faptul că în practica judiciară românească doar în cazul condamnării cu executare instanța aplică și pedepse complementare.

La pedepsele cu închisoarea date cu suspendare în cazuri de mare corupție practica a fost de a nu se aplica și pedepse complementare (de interzicere a drepturilor civile de a fi ales/numit, spre exemplu), ci doar pedepse accesorii, care nu se execută, acestea fiind suspendate împreună cu pedeapsa principală.

Până în prezent, pentru fapte de mare corupție pedepsite cu închisoare cu suspendare, la nici una nu s-a aplicat o pedeapsă complementară de interzicere a unor drepturi, or acest lucru nu poate decât să încurajeze corupția.

De asemenea, consider că susținerile membrilor celor două comisii pentru respingerea proiectului de lege motivat de faptul că infracțiunea ar putea fi săvârșită din culpă nu sunt justificate și temeinice nici în acest caz pentru următoarele motive:

- vinovăția reprezintă o anumită atitudine psihică a persoanei care a săvârșit infracțiunea. Legea prevede anumite forme de vinovăție: intenția, culpa și praeterintenția. Pentru că în cazul unei infracțiuni săvârșite cu intenție și praeterintenție lucrurile sunt clare, o să explic în cele ce urmează de ce și în cazul infracțiunilor din culpă nu este justificat punctul de vedere al celor două comisii.

O faptă este săvârșită din culpă atunci când infractorul prevede rezultatul faptei sale, dar nu-l acceptă, socotind fără temeii că el nu se va produce sau nu prevede rezultatul faptei sale, deși *trebuie și putea să îl prevadă*. Cel mai des exemplu de infracțiuni săvârșite din culpă sunt întâlnite în cazul accidentelor rutiere unde se pleacă de la premisa că șoferul nu și-a dorit rezultatul produs dar cu toate acestea comportamentul și atitudinea lui au fost necorespunzătoare și în consecință sunt sancționate de legea penală, chiar dacă nu la fel de dur ca și în cazul infracțiunilor intenționate. Mai mult, condamnarea unei persoane și aplicarea unei pedepse nu poate fi concepută fără a ține cont de stabilirea cu certitudine a vinovăției acesteia. Or, din moment ce legea penală consideră că și infracțiunile cu un grad mai mic de vinovăție (cele săvârșite din culpă) trebuiesc sancționate cu o pedeapsă privativă sau nu de libertate, nu văd de ce un ales local care a săvârșit o astfel de faptă și care nu mai prezintă integritate legală și morală nu și-ar putea pierde pe acest considerent mandatul.

În concluzie, pentru a putea înlătura deficiențele de ordin legislativ din legea 393/2004 în forma actuală și care în practică nu fac decât să dea posibilitatea unor persoane condamnate prin hotărâri judecătorești definitive să își mențină mandatul de ales în ciuda faptului că au probleme cu legea, consider că se impune o reanalizare a proiectului și în lumina celor expuse mai sus.

INIȚIATOR,
DEPUTAT PDL NICUȘOR PĂDURARU

